

Nr 208.

Av herr **Olsson** i Mora, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående åläggande för arbetsgivare att avfordra okända arbetare åldersbevis.

I Dalarnas och Norrlands skogsbygder uppehålla sig ett stort antal lösa arbetare, vilka ofta uppträda under fingerade namn. De komma på skogsarbetarnas stråkvägar och antagas i arbete utan att avfordras vare sig åldersbevis eller arbetsbetyg. Vad de heta vet ingen. Den som i arbetslaget kallar sig Andersson från Kalix, kan mycket väl vara en Pettersson från Ekshärad.

Förhållandet faller kanske mest i ögonen, när en av dessa arbetare plötsligt avlider. Ingen känner hans namn eller hemvist. Ofta blir det efter trägna efterforskningar ådagalagt, att han var en helt annan person än den han uppgivit.

Förhållandet medför olägenheter icke blott vid en sådan arbetares dödsfall. Det möjliggör för en brottsling att undgå sitt straff. Det möjliggör för en pliktförgäten make eller fader att undgå honom åliggande försörjningsskyldighet. Slutligen försvårar det och omöjliggör i många fall taxering och skatteindrivning.

Exemplen behöva kanske icke närmare utvecklas.

Men såsom en ganska vanlig företeelse må påpekas, att en person, som begått ett brott, plötsligt avviker från orten. Ibland blir han anhållen, men ofta visar det sig, att han har ett utmärkt tillfälle att gömma sig i Dalarnas och Norrlands skogsbygder. Där kan han få arbete utan att visa något som helst betyg. Där kan han uppträda under falskt namn. Exempel finnas på personer, vilka där kunnat flera år uppehålla sig på en och samma ort, undgående både straff, försörjningsplikt och beskattning.

Under de senaste åren ha skogsarbetarna haft mycket goda förtjänster. Dubbelt orättvist har det under dessa förhållanden känts, att de i betydande utsträckning kunnat undandraga sig taxering, ja, undandraga

sig alla skyldigheter mot både familj och samhälle, för att allt för ofta förlösa sina förtjänster genom spel, superi och ett oordentligt levnadssätt.

Missförhållandet skulle väsentligt motverkas, om varje arbetsgivare vore skyldig att inom viss tid efter en okänd arbetares anställande, t. ex. en månad, avfordra honom åldersbevis, ett krav, som icke kan medföra några olägenheter med de begränsade upplysningar, som åldersbevisen numera innehålla. Det här angivna önskemålet skulle till allmänt och enskilt gagn möjligen kunna tillgodoses redan genom någon administrativ åtgärd. Sannolikare kräves någon lagbestämmelse för syftets vinnande. I varje fall torde utredning erfordras för utrönande av bästa sättet för frågans lösning.

Jag tillåter mig, på grund av vad här i korthet anförts, att vördsamst hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag ifråga om åläggande för arbetsgivare att avfordra okända arbetare åldersbevis.

Stockholm den 22 januari 1920.

A. Olsson
i Mora.